

de zee! de zee!

in illustratie

Reizende expo van Villa Verbeelding

Biografieën illustratoren

Mattias De Leeuw (BE)

© Michiel Devijver

Mattias De Leeuw (1989) volgde illustratieve vormgeving aan Sint Lucas Antwerpen. In 2011 studeerde hij af met het woordeloze prentenboek *De steltenloper*. Sindsdien werkt hij als freelance illustrator voor magazines, kranten en uitgeverijen. Daarnaast maakt hij ook decors voor jeugdtheater. Mattias ontving al meerdere prijzen voor zijn werk, o.a. de Boekenpluim (Boek.be) en het Gulden Palet (CPNB).

Zijn tekeningen karakteriseren zich door spontane verftoetsen die hij combineert met zwierige lijnen. Zijn prenten zitten vol details en kleine zijverhalen die zowel jong als oud aanspreken.

In mijn atelier is alles wit, zelfs de houten vloer heb ik witgeverfd. Dat straalt rust uit. Alleen voor de deur maakte ik een uitzondering. Dat kan niet anders dan vermiljoen zijn. Dat levendige, energieke rood is al van kindsbeen af mijn lievelingskleur. Het sluipt ook in mijn boeken. En als je goed kijkt, ook in de illustraties van Gered!

- Interview met Iedereen Leest – In het atelier van Mattias De Leeuw

Annet Schaap (NL)

© Angeliek de Jonge

Annet Schaap (1965, Ochten) is een Nederlandse auteur en illustrator. Ze studeerde Illustratie aan de Kunstacademie in Kampen. Daarna deed ze nog een extra jaar aan de Koninklijke Academie voor Beelden Kunsten in Den Haag. Al meer dan 30 jaar werkt ze als illustrator en ze heeft 200 boeken geïllustreerd. Haar werk vind je o.a. terug in de *Hoe overleef ik*-serie van Francine Oomen en de *Superjuffie*-boeken van Janneke Schotveld.

Annet is naar eigen zeggen een laatbloeier. Om haar pen bij te schaven, studeerde ze aan de Schrijversvakschool 't Colofon in Amsterdam. Op haar 52ste debuteerde ze als schrijfster met het enorm succesvolle boek *Lampje* (2017). Het boek werd verfilmd en won o.a. de Gouden Griffel en Woutertje Pieterse Prijs en is in meer dan 25 talen vertaald. In 2021 volgde *de Meisjes* waar ze bekende sprookjes in een alternatief jasje steekt.

Lampje kwam in mijn hoofd toen ik op reis in Amerika, op het Lake Michigan op een boot voer en in de verte een vuurtoren zag, op een schiereiland, met een klein huisje ernaast. Op dat moment leek het alsof ik in mijn hoofd een stem hoorde die zei: Annet, maak even een foto van die vuurtoren, want daar ga je een boek over schrijven.

- Annet Schaap

Leo Timmers (BE)

© Michiel Devijver

Leo Timmers (1970, Genk) maakte al heel wat prentenboeken zoals *Wie rijdt?*, *Garage Gust*, *Waar is de draak?* en recent *Het monstermeer*. In zijn boeken komen vaak dieren voorbij, al duiken er ook wel eens mensen op in de vorm van een ridder of diepzeedokter. Leo is een visueel verteller die grote prenten schildert. Zijn verhalen zijn eenvoudig maar tegelijk ook gelaagd. Leo tekent graag dieren en voertuigen en houdt ervan om grapjes in zijn boeken te stoppen, voor de kinderen én de ouders. In zijn boeken zitten verwijzingen naar Hitchcock tot Magritte. Hij is lang bezig met schetsen in potlood. Alles in een tekening moet kloppen. Voor hij begint te schilderen met acrylverf moet de tekst helemaal goed zitten. Dan legt hij de lijnen vast, maar binnen de lijnen kan hij nog experimenteren met kleuren of penseelstreken.

Leo werd meermaals bekroond. Zo mocht hij 8 keer de Leesjury prijs in ontvangst nemen, won hij een Boekenpluim en -pauw en *Een huis voor Harry* werd Prentenboek van het Jaar in Nederland. *Aap op straat* werd dan weer verkozen tot één van de 10 best geïllustreerde kinderboeken van het jaar 2019 door The New York Times. Diezelfde krant riep drie jaar later *Het eiland van Olifant* uit tot één van de 10 beste prentenboeken van 2022. Leo tekent al heel zijn leven. Na een opleiding reclametekenen begon hij al snel met het illustreren van prentenboeken.

Voor 'Het eiland van Olifant' schilderde ik een maand lang enkel water. Ik werd bijna wanhopig omdat ik niet de textuur en intensiteit op papier kreeg die ik voor ogen had. Maar ik beet door en vond dan toch de juiste combinatie van niet-absorberend papier, traag drogende verf, sponzen en scheermesjes.

Vaak zijn mijn personages buitenstaanders die een thuis zoeken. Ook in 'Het eiland van Olifant' vormen ze een nieuwe gemeenschap en kiezen ze daar bewust voor. Het gaat terug op mijn eigen 'allenige' jeugd, maar ik wil kinderen van nu een soort veilige, harmonieuze wereld bieden.

- Interview met Iedereen Leest – In het atelier van Leo Timmers

Marije Tolman (NL)

© Marije Tolman

Marije Tolman (1976, Beuningen) studeerde Grafisch en Typografisch Ontwerpen aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. Ze trok naar Schotland en daar studeerde ze Illustration & Design aan de Edinburgh College of Art. In 2002 debuteert Tolman met *Tussen Mees en Mol* (met tekst van Carli Biessels). Later volgen boeken zoals *Hond bijt Wolf* (2012) en *Verkeerde sokken* (2014) met teksten van respectievelijk Sylvia Van den Heede en Youp van 't Hek. *De bril van Wolf* (2015) en *Het dikke boek van Wolf en Hond* (2022) zijn grappige verhalen, ideaal voor eerste lezertjes.

Op het boek *Vosje* (2018) is Marije erg trots: voor de landschappen en uitzichten heeft ze zich geïnspireerd op haar omgeving. Het boek *De Boomhut* (2009) over een ijsbeer en een walvis maakte ze samen met haar vader, beeldend kunstenaar Ronald Tolman. Ook het boek *Het eiland* (2012) over het avontuur van een ijsbeer, creëerde ze samen met hem. Voor het boek *Ensor de grote maskerade* (2011) liet ze zich inspireren door de beroemde kunstenaar uit Oostende.

Haar werk is wereldwijd bekend. Ze sleepte al veel prijzen in de wacht zoals het Gouden Penseel en de Bologna Ragazzi Award.

De knalrode vuurtorenlamp in mijn atelier is onmisbaar, zonder kan ik niet werken. Mijn grootvader Hillarius gaf het aan mijn vader die het op zijn beurt aan mij gaf. De lamp komt van een vuurtoren op Terschelling en is al meer dan 100 jaar oud. - Marije Tolman

Peter Van den Ende (BE)

© Boumediene Belbachir

Peter Van den Ende (1985, Antwerpen) volgde kunstonderwijs en ging daarna biologie studeren. Hij was twee jaar natuurgids op de Kaaimaneilanden, maar koos uiteindelijk resoluut voor de tekentafel. Zijn debuut *Zwerveling* (2020), een graphic novel zonder woorden, gooide al meteen hoge ogen en werd vertaald in verschillende talen. Voor de letter Z in *De ABC kamer* (zie foto) heeft hij zichzelf een techniek eigen gemaakt: de eerste laag met plakkaatverf, daarna bijwerken met kleurpotlood en potlood, tot slot een transparante laag acrylverf. Voor het boek *Zwerveling* werkte hij met potlood, pen en inkt op papier.

Het wateroppervlak is een toverspiegel waarachter een andere wereld schuilt, één waarin de mens plots kan vliegen, het licht danst op de zeebodem en de meest maffe wezens leven. Als kind had ik ze al in boeken gezien: vissen met tanden zo groot dat ze hun mond niet kunnen sluiten of reuzeinktvissen met ogen zo groot als basketballen.

Ik heb me echt laten inspireren door de prikkelende vormen in 'Art Forms in Nature' van Ernst Haeckel. De eerste keer dat ik dat gevoel kreeg, was ik tien en ontdekte ik Jules Vernes-boeken met gravures van Riou en Neuville. Ik knipoog ernaar in 'Zwerveling', want symboliek is heel belangrijk voor mij. Ik teken niets waarvan ik niet kan uitleggen, waarnaar het verwijst, al zeg ik tegen lezers meestal dat wat zij erin zien, even juist is als wat ik erin zie.

- Interview met Iedereen Leest – In het atelier van Peter Van den Ende

Mies van Hout (NL)

© Ineke Oostveen

Mies van Hout (1962, Eindhoven) illustreert en maakt al meer dan 30 jaar kinderboeken. Ze volgde eerst de lerarenopleiding Teken en daarna de avondopleiding Grafisch ontwerpen. Ze illustreert haar eigen prentenboeken, maar werkt ook samen met o.a. Paul Biegel, Vivian den Hollander en Hanna Kraan.

De prentenboeken van Mies van Hout zijn in meer dan twintig talen verschenen waaronder Engels, Chinees, Italiaans en Frans. Het populaire prentenboek *Vrolijk* werd genomineerd voor de prestigieuze Deutscher Jugendliteraturpreis.

Voor het boek 'Vrolijk' tekende ik altijd eerst de vissen, daarna pas de woorden. Die zijn soms op kleine strookjes papier getekend, en dan is er later een ondergrond onder geplaatst of verwerkt. Ik tekende honderden vissen. Voor de 'verbaasd'-vis, is het verschrikkelijk belangrijk dat iedere lijn klopt. Zo moet bijvoorbeeld ook het oog op de juiste plaats zitten.

Het boek is nu al meer dan 10 jaar oud, maar blijft aanspreken. Het is in vele talen vertaald. In Duitsland zijn er al meer dan 350 000 exemplaren verkocht. Internationaal zijn er dat al meer dan 500 000!

- Mies van Hout